

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 18 Iulie st. v.

Într'o situație năpădită de evenimente neplăcute pentru guvernul actual era neapărat de lipsă să răsară de undeva o stea mângâietoare și pentru dînsul.

Răsboiul diplomatic pentru cornute între Cislaitania și Translaitania încă ne-terminat și Croații în loc să se mai liniștească din zi în zi mai îndrăzneți. Se mai ivesce și volbura cu Horia și Cloșca . . . Ei bine, între atâtea calamități chinuitoare pentru un guvern, care este îndreptățit să serbeze încă isbânda cea mare electorală, să nu răsară de nicăieri o idee măcar, care să-i îndulcească amarul zilelor sale?!

Nu numai pentru guvern, ci pentru toți câți au luat parte la năcazurile sale, fie din cauza „insubordinațiilor Croați“, fie din cea a „infernitațiilor“ Români, „Magyar Polgár“ a fost de astădată mângâietorul și mântuitorul. El a știut scoate la iveală mângâierea pentru toți. Foaia guvernamentală din Cluj, cu o dibăcie „rară“, a scos tocmai acum din întunerecul în care fu îngropată deja idea „Reuniunii maghiare pentru Transilvania“. „Salvarea“ situației așa dară nu mai poate fi trasă la îndoială.

Ceea ce este de însemnătate și mai mare, și opozițiunea este de acord cu foaia guvernamentală.

Căci îndată ce a vorbit „Magyar Polgár“ vine „Ellenzék“, și recunoscând paternitatea ideii în partea sa, varsă lacrimi de bucurie, că după odichnă de un an o vede earăși desgropată.

În Decembrie 1882, spuse „Ellenzék“, el a dat viață ideii de reuniune maghiară, care în scurt timp după ce fu sulevată adurmi, din cauza spriginului celui puțin.

Acum s'a schimbat dar fața lucrurilor. Când un organ al guvernului ia a mână o astfel de idee, putem țice că cauza reuniunii maghiare are să fie roditoare. Toată suflarea maghiară guvernamentală și opozițională poate fi liniștită.

Deci nu pricepem cum ceealaltă foaie guvernamentală, „Kol. Közlöny“, este stăpânită de o frică așa grozavă de strigă din toate puterile: poliție! ajutor! că „Tribuna“ aceasta din Sibiu . . .!

Un biet articol de nisce țărani simpli și încă români se poate să bage atâta spaimă în nisce cavaleri maghiari? În de acei cavaleri, care, după cum țic ei, în toate timpurile au mântuit Europa, nu Ungaria, de toate primejdiile.

Dar ce poate fi idea mântuitoare: reuniunea maghiară? Este aceasta croită pentru Transilvania? pentru Ungaria?

Noi, cari după firea noastră în sborul fantasiei politice nu ajungem la o înălțime extraordinară, poate că așa am presupune. Oamenii însă, cari au „salvat“ și „salvează“ Europa „neîncetat“ de primejdiile nu pot judeca așa de obișnuit, prin umare și când se apucă să facă vre-un lucru, nu croesc după măsura omenească și de toate țilele.

„Ellenzék“ ne vine într'ajutor și în ceea ce privește cunoștința ideii celei mari, și ne arată care este ținta ulterioară. Patria Carpaților, ne spune „Ellenzék“ are misiune europeană. „Misiunea aceasta, — tot „Ellenzék“ ne spune — nu o poate îndeplini nici Românel, nici Sêrbul, nici Slovacul.“ „Numai rasa maghiară a fost în stare să înființeze staturi, să le susțină.“ Deci ca puterea aceasta făcătoare de staturi să se susțină și mai departe, Maghiarii trebuie să caute ca să devină cimentul care să țină naționalitățile cele diverse în indivisibilitatea maghiară.

Așa țice foaia opozițională.

Ea însă nu țice tot ce vrea să țică, când tradează că originea ideii a împrumutat-o din comitatul Șaroșului.

Unicul cuvânt, Șaroșul, revarsă toată lumina asupra cestiunei întregi: „Ellenzék“ a umblat încă înainte cu un an și jumătate să înființeze o reuniune maghiară cu scop de a maghiarisa populațiunea transilvană în majoritatea ei românească. Nu i-a succes. Din ce motive nu întrebăm, căci nu ne îpoartă.

Vine acum foaia guvernamentală și desgroapă idea, o învie.

Opozițiunea maghiară și partida guvernamentală se strîng în brațe de bucurie la întâlnirea aceasta.

Și cum nu, când vorba este de îndeplinirea unei misiuni „europene?!“

Misiunea „europeană“ înțelege ori și cine ce va să țică în gura șovinismului maghiar. Ea este maghiarisarea.

Fi va guvernul, dacă ia el maghiarisarea prin reuniuni a mână, mai norocos ca opozițiunea?

Mijloace guvernul are mai multe la dispozițiune și, dacă s'ar pune pe lucru, ar pute face mai mult decât opozițiunea.

Cu toate aceste când e vorba de întreprinderi de aceste, noi le putem spune de pe acum sfârșitul. Se vor cheltui bani și încă mulți bani din a noastră pungă, cari i plătim pentru alte trebuințe ale statului; ici coela vor găsi și teren de a zăpăci tinerimea noastră: de a maghiarisa populațiunea română din Transilvania însă a trecut timpul, abstracțiune făcând dela aceea, că lipsesce, precum a lipsit și în trecut, prevalența aceea spirituală și intelectuală a Maghiarului, care să aibă puterea de a asimila pe Român.

Cu toate aceste vor fi mulți și între ai noștri, cari se vor fi neliniștit de cele scrise asupra obiectului acestuia în foile maghiare din Cluj. Unii poate că vor fi gândit și la măsuri represive cu contra-reuniuni.

În privința aceasta noi pre lîngă liniștea ce o avem din capul locului față cu întreprinderile cele nenorocite și isvorite din o nervositate extraordinară, am țice, că cu mijloacele de care dispunem, dacă ne vom interesa de lucru, vom isbuti a paralisa toate întreprinderile bolnave ale maghiarisatorilor.

Fie în biserică, fie în scoale să lucrăm cu stăruință pentru desvoltarea intelectuală a poporului nostru și cu ajutorul desvoltării intelectuale să-i dăm sprigin și în desvoltarea materială. În aceste două: în desvoltarea intelectuală și materială avem zidurile cele mai tari de apărare contra tuturor agresiunilor pe față și pe ascuns, și armele cele mai corespunzătoare de a ne apăra, mai mult, chiar de a cuceri, fără de a ni se pute face îputare de violență.

Inteligența noastră, din cler și din mireni, ar trebui să și-o însemne aceasta bine, să lucre și să conducă în sensul acesta și isbânda va fi sigură pe partea noastră!

Revistă politică.

Sibiu, 18 Iulie st. v.

Țiarul berlinez „National Zeitung“ se ocupă într'un lung articol de aristocrația europeană și țice că pretutindenea a perdit mult din influența și poziția socială ce avea, și va mai perde încă îndată ce spiritul democratic va sparge zidurile camerilor aristocratice, în dosul cărora se mai adăpostesc aristocrația în unele state. Vorbind apoi despre Ungaria, numitul țiar țice, că aici aristocrația tot mai are influență asupra poporului, dar că aici, între diversele popoare, aristocrația este reprezentată mai mult prin elementul maghiar decât prin magnați. „Pesti Napló“ nu recunoaște că aristocrația europeană s'ar găsi într'o pozițiune atât de tristă, ear încât privește pe Ungaria scrie: „Țiarul berlinez are dreptate că aici aristocrația maghiară stă în legătură cu naționalitatea maghiară, cu supremația maghiară preste Nemți, Slovaci, Olahi și Sêrbi. De aceea este o practică veche de a da nemaghiarilor titluri nobilitare maghiare și astfel a-i lega de națiune. Și la noi din vremurile cele mai vechi și până în ția de astăzi s'a ținut de cea mai bună politică națională maghiară, ca aristocrația prin splendoare să impună poporului în districtele locuite de nemaghiari, și prin proprietate împreună cu personalul administrativ al acesteia să exercite continuu influența sa asupra poporului. Nimenea însă nu poate afirma, că aristocrația ar fi în contra cetățenilor sau a poporului și că ar fi o pedecă pentru liberalism și progres. Istoria ne dovedesce contrarul.“ Așteptarea țiarului berlinez este foarte justă. Aristocrația la noi o formează elementul maghiar, singurul care se bucură de privilegiile cele mai întinse în patria noastră. Cum se pot împăca însă privilegiile cu liberalismul, numai „Pesti Napló“ este capabil să înțeleagă. Ba nu! am greșit; cu liberalismul maghiar se împacă, căci liberalismul maghiar este identic cu sugrumarea altor naționalități.

Orișorul politic al Croației devine tot mai posomorît. Opoziția ia o atitudine din ce în ce mai îndrăzneată, ear guvernul, prin măsurile cele mai severe, caută a asigura liniștea și pacea. Opoziția prin manifeste de o rară cutezanță, prin meetinguri șgomotoase și prin articoli violenți de presă tinde a produce un curent puternic, spre a răsturna starea actuală a lucrurilor, ear guvernul prin oprirea întrunirilor, prin pedepsirea autorilor manifestelor și prin oprirea vîndării cu numărul a țiarelor din opoziție,

crede că va isbuti să astupe gura opoziției. Situația este foarte încordată. Nu credem însă, că guvernul croat prin severitatea ce desfășură, va pute restabili calmul politic. Pentru îndreptarea lucrurilor trebuie să se stîrpească răul din rădăcină, și răul provine din situația precară și nelămurită, în care se găsește Croația față cu Ungaria.

O mulțime de supuși ruși, locuitori în Berlin, au primit în țilele din urmă ordin din partea poliției ca să părăsească Berlinul. Această măsură a produs o mare surprindere în sferele politice. Motivul adevărat al acestor numeroase isgoniri, nu este cunoscut. Din partea poliției se țice că această măsură nu s'a luat nici din considerațiuni politice sau confesionale, nici la îndemnul guvernului prusian; ea s'a luat pur și simplu de cătră președintele poliției.

În privința conferenței, țiarului „Politische Correspondenz“ i se scriu din Londra următoarele: „Cabinetul englez prin propunerile cele nouă, pe care le-a prezentat conferenței în ultima ședință, susține din nou necesitatea reducerii imediate a cametelor dela datoria egipteană și caută a aduce aceste propuneri în combinație cu idea unui buget provisor pentru Egipt, care după un timp oare care să fie înlocuit cu un buget definitiv. Delegatul francez Waddington a prezentat conferenței un proiect de buget cu un memoriu explicativ, precum și un proiect pentru regularea provisorie a cestiunei egiptene.

Din Roma se anunță, că incidentul diplomatic dintre Italia și Spania, provocat prin discursul vêtămător al ministrului spaniol Pidal, s'a aplanat. Țiarul oficial al Italiei publică textul notei ministrului spaniol d. Elduayen cătră reprezentantul Italiei la Madrid, cu data de 10. Nota declară, că cabinetul actual nu a modificat politica adoptată față cu Italia, de când aceasta și-a luat de capitală Roma, și amintesc amicalele relațiuni, care există între ambele țeri.

În privința desființării oficiilor postale străine din Turcia, țiarului „Pester Lloyd“ i se scrie, că de mult timp n'a mai existat o afacere politică, care să găsească pe toate puterile europene atât de unite și hotărâte. „Pretutindenea“ continuă numitul țiar, „circulara Porții a lăsat impresiunea, că prin ea se face o pretențiune netemeinică și nedreaptă și de aceea din toate părțile, fără întârziere, s'a dat răspuns negativ. Schimbul de idei ce s'a urmat în această privință, n'a ținut decât două țile. La 25 guvernele au fost încunoscinate în mod oficial despre nota circulară a Turciei și la 27 ambasadorii din Constantinopol aveau deja instrucțiuni, ca să declare Porții, că guvernele lor nu pot împlini dorința ei și că oficiile lor postale vor funcționa și mai departe. Considerațiunile, de care s'au condus puterile, au fost, că Poarta în circulara ei n'a făcut nici o comunicare în privința măsurilor, ce a luat pentru stabilirea unui serviciu postal regulat, și în adevăr nici nu s'au luat măsuri, afară de unele privitoare la serviciul organizat între Constantinopol și Varna. Situațiunea Porții s'a agravat și mai mult prin faptul că președintele confederațiunei elvețiene, cătră care s'a adresat mai înainte, a refuzat de a interveni în această afacere.“ Cu privire la măsurile coercitive ce Poarta pune în

perspectivă pentru 1 August, „Pester Lloyd“ ăice: „1 August va trece fără ca oficiile postale străine din Constantinopol și anume cel englez, german, austro-ungar și italian, să fie silite de poliție să curmeze funcționarea lor.... întreaga afacere se va termina prin aceea că lucrurile vor rămâne în starea de mai înainte.

Vacanțele.

Ce face tinerimea noastră în timpul vacanțelor?
 Și ce ar pute să facă pentru-ca să-și petreacă timpul liber într'un mod pe cât de plăcut, pe atât de folositor?
 Sânt vre-o opt ani, întorcându-mă din Germania, am făcut pe calea ferată cunoscință cu un tânăr maghiar, doctor în filosofie. Se întorcea dela Paris, unde petrecuse, după ce luase doctoratul la Graz, timp de vre-o doi ani, ca să-și completeze studiile. Era un om cult în puterea cuvântului și cu multă sciință de carte, și dela Marchegg, unde făcuserăm cunoscință, până la Pesta unde el s'a dat jos, am petrecut împreună câteva din cele mai plăcute oare de călătorie.

E însă peste puțină ca în Ungaria doi oameni de deosebită naționalitate să stee un cias de vorbă, fără ca să deă fără de veste în discutarea cestiuunii naționale. Astfel ni s'a întâmplat și nou.

Trăit timp de mai mulți ani de a rîndul în străinătate, tovarășul meu de călătorie, deși Maghiar, cu trup cu suflet, perduse mult, foarte mult din preocuparea națională, care adese-ori îi face insuportabili pe Maghiari, nisce oameni altfel atât de gentili. Și era un lucru de toată frumuseșea lesnirea, cu care am ajuns la înțelegere.

„Trebuie, — ăicea el în tonul magistral al omului eșit de curând din școală, — ca fiesce care naționalitate să aibă dreptul de a-și organiza potrivit cu inclinările ei biserică, instrucțiunea, viața comunală, jurisdicțiunea și în genere sferale de viață, dela care atirnă desvoltarea etică.“ — Ba el mergea atât de departe, încât stăruia, ca și deputații să se aleagă după naționalități, dându-i-se fiesce-cărui popor un număr oare-care de deputați potrivit cu importanța lui în viața statului, căci astfel ar înceta toate frecările.

Eu zimbiam asupra acestor teorii, dar se înțelege, nu aveam contra lor decât argumentul, că nu se poate.

Cu toate aceste în curând s'a născut o discuțiune foarte aprinsă între noi.

„Noi Românii, — „mi Oláhok“, — îi ăisei eu, — am fi mulțumiți cu foarte puțin, și nici acest puțin nu-l putem obține.“

El se uită lung și mirat la mine. Erau două lucruri, care-l scoaseră din sărite. **Ântâiu:** el mă credea Maghiar și, aflând, că nu sânt Maghiar, îi părea foarte rău de a fi vorbit atât de desghețat.

A doua: el mă socotia om cult, și „Oláh“ și „om cult“ erau pentru dînsul două noțiuni contrare, care nu se puteau împreuna.

Pardon! — imi ăise el, — de sigur DTa ești „Român“, ear nu „Oláh“.

„Román“ ori „Oláh“, tot acolo vine, — îi rĂspunsei eu.

Pardon! — ăise el ear. — Nu e tot una: Românii și Oláhii sânt două naționalități deosebite, deși înrudite: Românii sânt catholici și se țin de rasa latină, ear Oláhii sânt ortodoxi și se țin de rasa slavă.

Pardon! — îi ăisei acum și eu. — Ai vĕđut D-ta vre-o dată Români?

Nu, — imi rĂspunse el, — dar o știu aceasta.

Dacă mi s'ar întâmpla lucrul acesta astăđi, mi-aș da în toată liniștea silință să-l conving pe doctrinarul meu tovarăș de drum, că se află în eroare. Atunci însă imi perdusem și eu sărite.

El scia pozitiv, că noi Românii locuim împreună cu Oláhii și voim să-i desnaționalisăm și să le impunem cultura noastră, pentru-că ei sânt un popor cu desevirșire incult, ba chiar incapabil de cultură.

Nu-i vorba, i-am ținut o lungă conferență despre Români, i-am spus unde sânt așeđați, care e numărul lor, care le este trecutul, care sânt așeđămintele lor de cultură și în cele din urmă l-am dumirit; tot a mai rĂmas însă o dungă de îndoială în sufletul lui.

La despărțire el mi-a făgăduit, că în timp de câte-va săptĂmâni va face o călătorie în Ardeal, ca să-și cunoscă patria și concetătenii.

N'ar fi fost oare mai bine, ca el să fi făcut această călătorie mai înainte, pe când era student, în timpul vacanțelor?!

Și când o ăicem aceasta, ne gândim mai ales la noi însine.

Sânt și între noi, ba sânt chiar mulți oameni cu sciință de carte, care nu-și cunosc țara și pe concetătenii lor de altă naționalitate, și de sigur neînțelegerile dintre noi și Maghiari urmează mai ales din aceea, că ei nu ne cunosc pe noi, dar nici noi nu-i cunoașcem pe din destul pe dînșii.

Ear această cunoscință trebuie să ni-o căștigăm din propria noastră intuițiune, pe timpul, când sufletul ne este atât de

înșet de impresiuni și inima atât de inclinată spre iubire.

Studenții nostri trebuie să iee obiceiul celor germani, care în timpul vacanțelor se înșotesc câte trei patru și călĂtoresc săptĂmâni întregi de-a rîndul prin părțile necunoscute ale patriei lor și-și căștigă astfel cunoscințe despre oameni și despre obiceiurile lor.

Dacă e vorba, noi nu ne cunoașcem nici chiar pe noi însi-ne, căci rar e Ardeleanul, care se mai abate prin Banat ori prin Țara Ungurească, și rar Ungureanul ori Bănățeanul, care a petrecut și prin Ardeal. Cu atât mai puțin îi cunoașcem pre Maghiari, căci e greșit acela, care crede, că aceia sânt Maghiarii, pe care îi scim din Ardeal și în genere din părțile locuite de Români.

Acasă la el, în Dobrițin, în Solnok, în Keeskemét și în genere pe sesul țerii ungurești e cu totul alt om Maghiarul, și acolo trebuie să-și cunoască, pentru-ca să-și poți judeca. Trebuie să fi stat la casa lui, să te fi bucurat de ospitalitatea lui, pentru-ca să înțelegi, că cearta dintre noi și dĂnsul e în mare parte nutrită în mod artificial de aceia, care trăiesc din denunțări.

Ce fac tinerii nostri în timpul vacanțelor?
 Și ce-ar pute face, ca să-și petreacă timpul într'un mod pe cât de plăcut, pe atât de folositor?

Să-și iee desagii în spate, să plece la drum și să se vor încredința, că pretutindenea vor găsi faguri cu miere și aceeași bună primire.

Manifestul tinerimei croate.

Afară de manifestul adresat poporului croat, tinerimea croată a mai adresat două manifeste unul tinerimei din Dalmația ear altul tinerimei de dincolo de Sutla. Cel adresat tinerimei dalmatine sună:

„Cătră junimea din Dalmația. Croaiți! Fii viteji ai Dalmației! Descendenți ai luptătorilor pentru libertatea croată, fiți salutați!

Stăm astăđi la rescrucile viitorului nostru, în pragul unei mari mișcări europene, care va hotări asupra sorții noastre, asupra libertății, ori peririi poporului croat. Dar noi sântem desbinați, tăiați în bucăți prin puterea diavolească a unui spirit retrograd, aflându-ne sub stăpânirea nemicitorului numelui nostru; nici n'auđim unii despre alții. Noi cei de dincoace de Velebit ne aflăm în miserie și sclăvie și nu scim cum trăiți voi între stâncile voastre, pe malul mării croate!

Tinerime Dalmatină! Grăbesce la Zagabria; cu brațe deschise te așteptăm ca să devenim Croaiți.“

Al doilea adresat tinerimei de dincolo de Sutla sună:

Nu mai trăia, dar nici mort nu era încă: trupul lui tot se mai sbătea, buzele i se mișcau, resuflarea nu i se oprise.

O luminare! — ăise Busuioc, — o luminare! — strigă el ear, uitându-se în toate părțile, ca să vadă, dacă tot nu i se mai aduce luminarea.

O luminare?! — Puțin lucru! — însă tocmai fiindcă e puțin, oamenii nu se gândesc totdeauna la el: nu e clipă, în care moartea să nu-l poată ajunge pe om, și oamenii tot nu-și poartă luminarea la dînșii.

Pupăză muri fără de luminare, și Busuioc se întoarse sgduit a casă.

Mort cu moarte năprasnică, strivit de roatele mașinei de trierat: asta era un lucru ne mai pomenit în Curtici, și pe cât de iute se duse vestea despre dînsul, pe atât de îngrabă alergă și oamenii la moara lui Busuioc.

Murind omul încetează a mai trăi, dar nu pierd din lume: sufletul omului rămâne și petrece cu cei vii, unblând prizebege dela om la om, ca să-și ceară dela fiesce care dreptatea, să mănăgie pe cei ce i-au îndulcit viața și să mustre pe cei ce i-au amărit-o, și vai ție, dacă vei fi greșit de dînsul, căci pretutindenea, unde se ivesce el, stai și tu, ca să fi judecat.

Ce ție omul, — grăi Fușteiu, bătrânul. — Om cu minte ca Busuioc! să nu se gândească el, că la treburile de aceste nu se pun oameni ca Pupăză.

Dar bine a făcut, săracul: Dumneđeu să-1 ierte! — îi întâmpină Petrea lui Feregă, care scia c'ășa i-o fi fost data și ținea ca lumea să nu arunce asupra lui Busuioc vina pentru cele petrecute.

Să-1 ierte Dumneđeu?!
 Adecă de ce să-1 ierte?!
 Ce-a făcut el în viața lui?
 Satul întreg, mic și mare, toți îl sciau ca și când le-ar fi fost om din casă, toți simțiau, că în viața lor nu-l vor uita, căci singur el fusesese în felul lui și le plăcea tuturor să vorbească de dînsul, de mila, pe care atât de adeseori a deșteptat-o în sufletele lor, și de hazul ce și-au făcut cu el.

Ear Popic murise fără de luminare. Saveta lui Șoric scia bine, că n'otocmai ca în viață va cutriera și după moarte tot satul și va da mereu tĂrcoale prin preajma casei lui Busuioc, încât o să-ți fie groază a mai eși noaptea la uliță.

Așa ăicea și Vica și-l vedea mereu făcând mătănnii și sărutând pămĂntul.

Și fiindcă nici Busuioc nu ăicea altfel, ținea să-1 înșroape cu toată cinstea: să-1 întâmpine în casa lui, să-i facă toate pomenile.

Vica însă ținea ca mortul să rămăie, după cum cere obiceiul, unde i s'a stîns viața, ear Vica era stăpâna casei și avea tot dreptul de a stĂruși să nu i se aducă strigoitul pe cap.

Așa ăicea și popa. Era năcăjit popa Furtună, că nu s'a oprit și el la moară, ca să fi putut vedă cu ochii lui

„Vĕ rugăm în numele sfințeniei națiunei; vĕ rugăm aducĂndu-vĕ aminte de țita, ce a-ți supt dela maica voastră; vĕ rugăm în amintirea părinților nostri glorioși și în numele D-đeului celui viu, — adunați-vĕ în giurul nostru, în capitala Croației, ca să ne întârim și încurăđim unii pe alții la lupta, ce avem a purta pentru libertatea și unitatea națiunei noastre apăsate.“

Etymologicum magnum Romaniae.

(Continuare).

Cestionar.

1. În ce cuvinte anume poporul de aco rostescce curat pe a cel neaccentuat, fără a-1 trece în ă, bună oară malăiu ear nu mĂlăiu și altele?
 2. În ce se cuprind pe acolo, în chipul de a rosti al poporului, deosebirea între sonurile ă și i sau ă?

3. Cari sânt cuvintele unde se aude mai bine sonul i?
 4. Se ăice oare: sard, fată, masă etc., ori seard, feată, measă și altele.

5. Sânt oare cuvinte, în cari poporul rostescce curat pe o cel neaccentuat, fără a-1 trece în u, bună oară dormim pentru durmim, Român pentru Rumân etc.?
 6. Se ăice oare umblu ori inblu? unghiu ori inghiu? sau cum altfel se ăice?

7. Sânt oare cuvinte, în cari ni nu s'a muiat în i, precum ăntĂniu pentru ăntănu, cumiu pentru cĂiu, străniu pentru străiu, călcăniu pentru călcăiu etc.?
 8. Sânt oare cuvinte, în cari li nu s'a muiat în i precum talău pentru tală, pulău pentru puău, iepure pentru iepure, urecle pentru urechie și altele?

9. Se aud oare pe acolo în chipul de a rosti al poporului vocale lungi, adecă a lungit ca aa, o ca oo etc.?
 10. Se întâmplă oare, ca poporul să rostescă întreg pe u dela sfirșitul unui cuvĕnt fără articol, precum omu în loc de om, sau la verbul ca facu în loc de fac etc.?

11. Nu cumva se rostescce câte odată în treg i dela sfirșitul cuvĕntului, bună oară oameni pentru oameni, faci pentru faci etc.?
 12. Se ăice oare cuvinte, mente, mormente, vene, mene etc. în loc de cuvinte, mînte, mormînte, vine, mine?

13. Diftongul oa se rostescce el curat, adecă așa ca să se auđă de o potrivă o și a, ori se aude mai mult numai una din ele, și care anume?
 14. Diftongul ea se rostescce el așa ca să se auđă bine e și a, ori se aude mai mult ca în.

15. Sânt oare cuvinte, în cari poporul rostescce é sau ea acolo unde limba noastră literară de astăđi pune pe simplul e, d. ex. plăcere pentru plăcere, leage pentru lege, mearge pentru merge etc.

16. Sânt oare cuvinte, în cari se rostescce simplul e acolo unde limba noastră literară

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

IX.

Când Popa eși la câmp se se tocmească cu secerătorii, plecă și Busuioc cu el până în grădina dela marginea satului, ca să vadă cum stau treburile cu mașina de trierat.

Mașina era scoasă în mijlocul grădinii, și oamenii se cărniau tocmai să mute și locomobile, un lucru, care nu se poate face fără de gălăgie.

Mai domol, mai domol! — strigă Busuioc, — că nu vĕ gonesc tătarii.

Oamenii urmară a-și face treaba cu mai puțină gălăgie, dar cu mai mult zor.

Și nu e bun zorul, când umbli cu lucruri primeđioase ca mașina de trierat.

Grăbit era mai ales Pupăză, care n'ar fi voit de loc să se mai supere Busuioc și acum: el se uita mereu când la mașinist, când la Busuioc, gata să puiă mĂna la toate și să sară de ici până colo, și dacă i-ar fi ăis Busuioc, el n'ar mai fi stat pe gĂnduri, ei s'ar fi aruncat cu paie cu tot în focul cazanului. Căci era bun om Busuioc, milos și iertĂtor.

După ce mutară locomobila și o așeđară în dreptul mașinei, umplură cazanul ei de apă, îi deteră foc, și pe când mașinistul o potrivă din aburi, Pupăză se uita țintă la el.

Trage chinga! — îi strigă mașinistul.
 Pupăză lucra de trei ani și mai bine la moara cu foc, dar tot se mai temeă de roate și inima i se facea cât un purice de câte-ori se apropia de vre-una din ele. Voind dar să tragă chinga peste roata ce pune mașina în mișcare, el închise ochii, își ținĂ trupul departe, potrivĂ iute chinga și se dete iute înapoi.

Roata se învĕrți de câteva ori, apoi chinga scăpĕtă și mașina se opri.

Prostule! — grăi Busuioc și se duse el însuși să potrivească mai bine chinga.

Asta Pupăză n'o putea suferi asupra chingii, o apucă și-o potrive mai bine pe roată, dar mâna lui rămase strivită subt chingă, și precum se învĕrți, roata-l sminci și pe el cu dînsa, îl ridică în aer și-l aruncă în celelalte două roate, care-i sfĂrimară într'o clipă oasele și-l aruncară în cealaltă parte.

Locomobila scoase un șuier de se spĂria tot satul și mașina se opri, ear Busuioc puse mĂnile în cap și-și întoarse fața, ca să nu vadă carnea de om ce se sbătea la picioarele lui.

Oprește-o! — îi strigă el mașinistului. — Afurisit să fie ciasul, în care am adus-o în curtea mea.
 Grăind aceste, el se întoarse ear și se plecă asupra lui Pupăză.

de astăzi pune pe ea, de ex. șese pentru șese, (voiesce) pentru vrea, și altele?

17. Ce alte particularități, străine limbii noastre literare de astăzi, se observă în privința vocalelor în graiul poporului de acolo?

18. Poporul de acolo cunoaște el numai un *z*? ori că deosebesce pe *z* de *dz*?

19. *Z* în *Dumnezeu* se rostesc el tot așa ca în *praznic*, ori altfel cumva?

20. Cari sunt anume cuvinte, unde se aude în loc de *z*?

21. Poporul de acolo rostesc el oare pe două feluri, deosebind adecă pe un *r* virtos, pe un *rr*, de un *r* moale?

22. În cari cuvinte anume se aude *rr*?

23. Poporul de acolo prefacă el oare pe *h*, de exemplu *hie* pentru *fi*, *hier* pentru *fi*, *hierbe* pentru *fi* etc.?

24. Sunt oare cuvinte, în cari *fi* sau *fi* se prefacă nici odată în *hie* sau *hi*?

25. Sonurile *fi* sau *fi* nu se rostesc oare sau chiar ca *ci*, bună-oară șer sau cer pentru *fi*?

26. În ce cuvinte prefacă poporul de acolo pe *v* în *h*, de ex. *hulpe* pentru *vulpe*, *răhnire* pentru *răvni* etc.?

27. Șciți oare cuvinte, în cari *h* se prefacă în *v*?

28. Poporul de acolo nu rostesc el oare o potrivă, fără a simți deosebirea de sonuri *fi* și *hie* sau *vulpe* și *hulpe*?

29. În ce cuvinte poporul prefacă pe *v* în *g*, de ex. *ghiu* în loc de *vii*, *ghine* pentru *vine*, etc.?

30. Nu se rostesc oare *giu* sau chiar *giu* pentru *vii*, și altele de asemenea?

31. Un *v* la începutul cuvântului nu pere el oare câte odată, rostindu-se bunăoară în în loc de *vii*?

32. În cuvintele *steava*, *țiva*, *reava* etc. nu se aude ore *va* pentru *ua*, adecă *steava*, *țiva* și altele?

33. Deosebesce oare bine poporul de acolo pe *j* de *gi*, ori că le pune pe una în loc de alta, de exemplu *giur* pentru *jur* sau *jinere* pentru *ginere*?

34. Poporul de acolo rostesc el oare pe *li* ca *ghi*, de pildă *ghine* pentru *bine*, *cerghi* pentru *corbi*, *corghi* pentru *corbi* etc.?

35. Poporul de acolo rostesc el pe *pi* ca *hi*, de exemplu *kiept* în loc de *piept*, *licior* în loc de *picio* și altele?

36. Nu cumva se rostesc chiar *cept* sau *ciior* în loc de *piept* și *picio*?

37. Cum se rostesc pluralul dela *lup* și dela *popă*, adecă: *lupi*, *luci*, *lupci*, *lupci* sau cum altfel?

38. *Mie* și *miel* cum oare se rostesc, adecă: *nie*, *miel* ori *miel*, *miel*, sau cum altfel?

39. Poporul de acolo rostesc el în același chip *mie* (1000) și *mie* (pentru mine) în fraza: „mi-a dat o mie de lei“?

40. În ce cuvinte poporul de acolo pre-

face pe *n* între vocale în *r*, bunăoară *pîră* în *pîndă* și altele?

41. În ce cuvinte poporul de acolo prefacă pe *r* în *n*, bunăoară *fărină* pentru *fărină* etc.?

42. Poporul de acolo nu amestecă oare pe *j* cu *ș*, întrebunțând pe una în loc de alta?

43. Nu amestecă oare pe *s* cu *z*?

44. Nu amestecă oare pe *ci* cu *gi*?

45. Cari sunt exemplele de toate aceste schimbări de consoane în gura poporului, și de alte schimbări de aceeași fire ce se mai observă pe acolo?

46. Rostesc poporul pe acolo *fluierariu* ori *fluierar*, *mâncătoriu* ori *mâncător*, *ajutoriu* ori *ajutor*, *cupțoriu* ori *cupțor*, și alte vorbe de astfel?

47. Are poporul pe acolo obiceiul de a dice: *l-am vădutu-lu*, *te-au bătutu-te*, *i-am datu-i*, *ne-am întâlnitu-ne*, *le-au arătat-le* — cu pronumele repetit? ori dice numai: *l-am vădut*, *i-am dat*, *ne-am întâlnit* etc.?

48. Are poporul obiceiul de a dice: oamenii *merge*, copiii *doarme*, muierile *tace*, în loc de: oamenii *merg*, copiii *dorm*, muierile *tae*?

49. Dice poporul pe acolo *mânile*, *mânule*, *mânurile*, ori într'altfel? se întrebunțează numai o formă? și care? ori se întrebunțează mai multe și anume cari?

50. Cari sunt cuvintele, puțin întrebunțate pe aiuri sau necunoscute privitoare la climă, adecă la iarnă, primăvară, vară, toamnă, zăpadă, ghiață, poleiu, arșiță etc.?

51. Cari sunt cuvintele, puțin întrebunțate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la pozițiunea locurilor, bunăoară la:

mare, noian, toiu, rîu, păriu etc.?
munte, mōvilă, măgură, dilmă, gruiu etc.?
codru, pădure, radiu etc.?
stan, lepede, stîncă, cărșiă etc.?
vale, văgăună, groapă, vizuină etc.?

52. Cari sunt pe acolo numirile locale cele mai neobișnuite pe aiuri, și cum își explică sau cum tâlmăcesc poporul acele numiri?

53. Cari sunt cuvintele puțin întrebunțate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la minerale, adecă: peatră, bolovan, cotroanță, aur, argint, fer, cositor, plumb, păcură, etc.?

(Va urma.)

Cronică.

Alteța Sa imperială și regală Archiducele Wilhelm asistă mereu cu tot veacul nefavorabil la tragerea la țintă a artileriei. Astăzi Alteța Sa dă un prînd, la care sunt invitate generalitatea, oficerii de stab, autoritățile bisericesti și civile. Plecarea Alteței Sale din orașul nostru e fixată pe Vineria viitoare.

Alegere de deputat la universitatea sâscă în Sibiu. Alegerea unui deputat pentru adunarea generală a universității sâscă, în locul repozatului Gustav Kapp, s'a hotărât de comitele suprem al comitatului Sibiu ca comite al Sașilor pentru ziua de 3 Septembrie n. a. c. Alegerea se începe la 8 oare dimineața în sala de ședințe a casei orașenesci.

Reprezentanța orașului nostru va ține Joi în 31 Iulie n. 1884 după amiaza adunare la casa orașului cu următorul program: 1. Licitațiuni. 2. Arîndări. 3. Cererea lui Francisc Michaelis pentru a i-se da licență, ca să conducă apă din acueductul public. 4. Petițiunea reuniunii de industrie și economie rurală pentru încuviințarea unui împrumut în scopul edificăriei case de expoziție și societate. 5. Cererea de concediu a senatorului magistratului Carol Schochertus. 6. Cererea breslelor măcelarilor pentru regularea meseriei măcelăritului prin străini. 7. Cereri de ajutoare. 8. Curente.

Trăsnet. La Dej a trîsnit în grajdurile, în cari se țineau armăsarii statului. Tot edificiul a luat foc. Armăsarii au fost scoși, la eşire doi și-au frînt picioarele.

Demonstrație croată contra limbii maghiare. Cetim în diarul Clujan „Kol. Közl.“ dela 30 Iulie n. următoarele: „Poltronerie croată. Senatul capitalei a adresat primăriei comunale Valis-Jelo în oare-care afaceri un act scris, după cum e datina, în limba maghiară. Bravii compatrioți însă nici n'au desfăcut legătura cu adresa maghiară, ci au retrimis-o cu aceea observare, scrisă în limba croată, că numai în acel cas vor înmanua epistola, dacă adresa și actul vor fi scrise în limba germană sau croată“.

Năcazul celor dela „Kol. Közl.“ se vede prin celea următoare:

„E de observat, că Croații scriu capitalei Budapesta exclusiv numai în limba croată, și aici traduc totdeauna fidel epistolele și rezolvăză cercările“.

Se vede că nime nu voiesce să primească limba maghiară cu silă; putere de atragere, spre nefericirea compatrioților Maghiari, limba lor are și mai puțină.

Mină de aur în Ardeal. Mina de aur de pre hotarul comunei Bucium, proprietate a deputatului Lukács din Zlatna a luat-o în arîndă o societate franceză pe trei ani pentru suma de 90.000 fl. Această mină în timpul ultim s'a arîtat a fi bogată de aur. Se spune, că metalele remase după estragerea aurului se vindeau proprietarilor de șteampuri din Bucium câte cu 2 fl. centenarul. În o singură zi se fi căpătat pe aceste metale 7000 fl. Arîndașii intră în dreptul lor la 7 August n. Se vorbește, că Englezii au dat de aur în Gura-Roșiei, în urma acestora societatea engleză a esoperat să-i concedadă pentru timp de un an expertului Hauch dela cohurile din Zlatna, ca să între în serviciul ei.

Varietăți.

(Cholera). Doctorul de Wouves a comunicat Academiei de științe din Paris afirmațiunile următoare: 1) este un semn sigur de a recunoaște cholera printre toate afecțiunile choleriforme, aceasta este aflarea albuminei în urină; 2) cholera nu este contagioasă, și dovadă despre aceasta este că ea nu s'a arîtat în Valence, Lion, Dijon, Versailles, etc., locuri, cari s'au aflat adesea în părțile bătute d'acest flagel; 3) cholera nu este importată, ea nasce în locul unde se arată și este produsă, ca și frigurile tifoide, de influențele timpului, mai cu seamă din cauza lipsei de apă sau a relei sale calități și de insalubritatea stradelor și a canalurilor; 4) este o greșală de a recurge la astringente, când începe diarea: numai purgativele sînt în stare de a favoriza eliminarea otrăvei cholerice; 5) Parisul n'are să se teamă de cholera în anul acesta din cauza stării sănătoase a căilor, a bunului regim al canalurilor și a îndestulării de apă salubră.

(Aparat măsurător pentru cutremur de pământ.) Observatorul meteorologic din Agram a lăsat să i-se pregătească în Neapolia un „Seismograf“ de către mecanicul De Palma. Aparatul e construit după prescrierea profesorului Palmieri, director al observatorului dela Vesuv, care e o autoritate pe calea observațiilor relative la cutremurile de pământ. „Seismograf“ după cum scriu foile din Agram, a sosit aci. Aparatul e complicat; scopul aparatului e de a registra de sine cutremurul de pământ și e întocmit astfel în cât deliniază pe nisce fâșii de hârtie cu ajutorul unui electro-magnet mișcărilor verticale și orizontale ale pământului sub durata cutremurului.

(Trăsnetul.) Când cineva aude trăsnetul, și ține să scie la ce distanță se află norul furtunos, care l-a produs pentru a apreția această distanță, n'are decât să numere secunde, cari trec între momentul, în care se zăresce fulgerul și momentul, în care se aude sgomotul trăsnetului, și a înmulți acest număr cu 333. Totalul va arăta în metri distanța căutată, căci se scie că sunetul percurge 333 metri pe secundă.

(Cel mai mare vîntor din lume.) În București petrece de câteva zile un locotenent belgian, numit Leo. Locotenentul Leo e vestit pentru precisiunea cu care trage la țintă. Așezat în diferite pozițiuni, ia ca țintă ori-ce obiect mic. Cu arma, el ia de pe capul unei d-re, numite Leonora, un măr sau un ou, apoi trage într-o carte de joc luandu-i asul, apoi consecutiv de trei patru ori glonțul lovesce același loc, trage într-o țigaretă ținută în gură de d-ra Leonora și altele.

(Mică nenorocire.) Un student prim într-o zi cu bucurie pe servitorul casei lui, care îi aducea sciri de pe acasă. — „Ce veste îmi aduci de acasă? întrebă tînărul, bune, bune! — „Nici o veste d-le“, răspuse servitorul, decât aceea numai, că a murit cioara. — Atăta tot? și de ce a murit biata pasere? — De carnea cea multă ce a mîncat. — De unde a avut atăta carne? — Dela cei patru cai ai trăserei noastre, răspuse servitorul. — Cum, au murit caii? esplică-te. — Ah! sermanele dobitoace erau să trăiască multă vreme dacă nu le siliau să care atăta apă. — Și la ce a trebuit atăta apă? — La stînsul focului în ziua, când s'au aprins casele. — Ce fel casele noastre au ars? Ah Dumneșule! — Așa e din nenorocire! și, dacă oamenii casei erau mai cu luare aminte când țineau luminările, nu era să se întempele nimic. — Dar ce trebunță aveau de luminări? — Le țineau când înmormîntam pe mama d-v. — Cum! a murit mama! Ah! Dumneșule! și mie să nu-mi faci nimeni cunoscut. — Nu s'a putut, d-le răspuse servitorul, fiind-că mama d-v. a murit de supărare, fără veste. — Pentru numele lui D-șeu! cine i-a cauzat astă supărare? — Moartea părintelui d-v., care a murit de apoplexie.

(Păcală și Tândală) sînt servitori la conu Tache.

Acesta chiamă pe Tândală și-l trimite unde va.

— Dar, s'alergi repede. Imediat Păcală, pe care perspectiva de a se primbla la soare îl încânta, se face, că urmează pe tovarășul seu.

— De ce pleci și tu? îl întrebă stăpînul mirat.

— Ei, cocoane, ca s'ajut pe Tândală. A-ți spus ca să se grăbească.

— Ei, și?

— Și, amîndoi vom merge mult mai repede!

Apel*

cătră dd. Învățători și Cărturari dela sate.

În interesul literaturii și al istoriei noastre naționale, — mă adresez cătră p. t. DV. cu rugarea, să binevoiți a-mi da mână de ajutor, întru adunarea comorii nesfîrșite de frumuseță spirit și originalitate, ce în formă de povești, balade, doine, hore, anecdote, bocete (cântece la morți), orații, colinde, ghicitori (cimilituri), frământări de limbă și proverbe, — stă ascunsă adînc în sîmul scumpului nostru popor dela sate, și care comooară achi mâne, cu schimbarea obiceiurilor, are să fie dată veciniceii uitării, spre marea și nereparabila daună a literaturii și istoriei noastre naționale!

Chestii istorice se desleagă, în chip neîndoios, prin studiarea literaturii populare, în care cu multă credință s'au păstrat credințele și obiceiurile popoarelor.

Apoi literatură națională și pentu ea, o limbă bogată și uniformă, nu putem ave alcum, de cât întemeiați tot pe ea, — pe literatura populară.

Aci se vede firea Romînilui cum este, aci credințele și obiceiurile lui și de aci învîțătura cum avem a scrie, ca el să poată ușor și cu plăcere gusta, — ce-i spunem.

Subscrisul, în decurs de mai mulți ani, și-a făcut o adunare de literatură populară netipărită încă, în care se află bogat reprezentate toate ramurile, în cari mintea neprihănită a Romînilui și-a dovedit a sa putere. În decursul anului de față de bună samă, că unele părți vor vedea lumina, în formă de carte.

Ca osteneala nimînu și nu fie zădarnică, mă leg a rîsplăti pe fie-care, ce-mi va trimite la adresa mea material adunat din popor — fără leac de schimbare, fie în vorbe, fie în înțeles, notez aceasta — și până acum netipărit încă — mă leg dîc, a-l rîsplăti în chipul următor:

1. Pentru ghicitori, proverbe și frământări de limbă, — 1 fl. v. a. de coala scrisă după transparent Nr. 3.

2. Pentru poesii populare — scrise în două coloane pe fie-care față — povești etc., 40 cr. v. a. de coală.

Banii îi espedez respectivului cel mult în țeci zile dela primirea manuscriptului — atăta-mi trebuie negreșit, spe a cerceta nu cumva, cele trimise sînt luate din vr'o carte, și așa pentru mine fără de folos. — În cazul din urmă fresce, că rîsplătă nu pot da.

N'am altă dorință de cât, ca adunarea mea de literatură populară să fie cât numai se poate de completă, când se pune sub tipar.

Jertfesc totul spre acest scop, căci singura mea plăcere în viață, este să jertfesc și să mă jertfesc.

Spre lămurire, că ce înțeleg sub „Frământări de limbă“ — notez aci una: „Țap pe puncte, țap sub puncte, puncte'n țap, țapul pe puncte“.

Cărpeneș, 13/25 Iulie 1884.

(Posta Abrudbánya.)

Gr. Sima al lui Ion.

Sciri ultime.

Haaga, 29 Iulie n. Camerei reunite i s'a prezentat un proiect de lege, în înțelesul căruia regența se concrete eveniment Reginei.

Paris, 29 Iulie n. Senatul a aprobat întreg proiectul de lege relativ la revizuirea constituției. — În decursul nopții au fost: în Toulon șapte (7), în Marsilia un-spre-șeci (11) casuri de moarte de cholera.

Paris, 29 Iulie n. Astăzi au murit în Toulon (1) unul, ear în Marsilia șapte (7) inși de cholera.

Cairo, 29 Iulie n. Se dice că Osman Digma Pașa, generalul lui Mahdi, a fost omorît prin un om din ginta Bisari.

* Onor. Redacții dela diarele române de dincoace de Carpați, sînt respectuos rugate a reproduce în coloanele foilor, ce redactează, — Apelul acesta.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Estrase de concursuri bisericesci-scolari.

Stațiuni învățătoresci vacante:

1. Gușterita, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne de foc.
  2. Ocna-inferioară, cu salariu anual de 200 fl., cuartir, lemne de foc și sarea necesară.
  3. Ocna-superioară, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne de foc.
  4. Turnișor, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne de foc.
  5. Mohu, cu salariu anual de 200 fl.
  6. Tălmăcel, un post cu salariu anual de 200 fl., altul cu 150 fl., cuartir și câte 4 orgii de lemne.
  7. Cristian, cu salariu anual de 200 fl. și 4 orgii de lemne.
  8. Șelimbăr, cu salariu anual de 150 fl.
  9. Loamneș, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.
  10. Măndra, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.
  11. Vurpăr, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.
  12. Veseud, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.
  13. Bungard, (învățător adjunct) salariu anual de 120 fl., cuartir și 2 orgii de lemne.
  14. Roșia, cu salariu anual de 110 fl., cuartir și lemne de foc.
  15. Sadu, (învățător dirigent), cu salariu anual de 300 fl., cuartir și lemne de foc.
  16. Poplaca, (învățător dirigent), salariu anual de 300 fl., cuartir și lemne.
- Termin pentru toate 15 August.
- Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. al tractului Sibiu.

1. Bucium-Cerb, cu salariu anual de 200 fl.
  2. Bucium-Muntariu, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  3. Bucium-Isbita, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  4. Valea-Dosului, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.
  5. Presaca, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  6. Trêmpoele, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.
  7. Galațiu, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.
  8. Feneș, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.
- Termin 4 August v. a. c.
- Concursurile sunt a se adresa protopresb. gr-or. al Abridului.

1. Deva, cu salariu anual de 300 fl. și prospect a se urca pe viitor la 350 fl., cuartir în edificiul școlii și 24 metri de lemne.
2. Sânt-Andreș, cu salariu anual de 300 fl., cuartir și 2 stângeni cubici de lemne.
3. Beșan, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
4. Têmpa, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și 2 stâng. lemne.
5. Batiz, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și 2 stâng. de lemne.
6. Nandru-Vale, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
7. Chargeș, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

8. Bătrâna, cu salariu anual de 100 fl., 54 măsuri mari de bucate, cuartir și lemne.
  9. Josani, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  10. Muncelul-mare, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  11. Biscaria, salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  12. Găunoasa, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  13. Cerbel, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
  14. Gelese, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.
- Termin 10 August st. v.
- Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. al Deveii.

Sciri economice.

Piața din Sibiu 29 Iulie n. Grâu Hectolitru 74—80 Kilo fl. 6.40 până fl. 7.40, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 4.90 până fl. 5.90, secăra 66 până 72 Kilo fl. 4.— până fl. 4.60, orș 58 până 64 Kilo fl. —.— până fl. —.—, ovės 38 până 45 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 5.— până fl. 5.60, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 2.—, semēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lințea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slămina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumină fl. 50.— până fl. 51.—, lumină turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirțul p. 100 L. % 28 până 30 cr., carnea de vită 46 cr., carnea de vițel 40 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 30 până 32 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch.

În 28 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrani grei — cr. unguuresci grei, tineri 51—51 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 51—51 $\frac{1}{2}$ cr., ușori 51 $\frac{1}{2}$ —52 cr., marfă țerănească, grea 50 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 50—50 $\frac{1}{2}$ cr., ușoară — cr., romănesci de Bakony, grei 51—52 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 52.— cr., ușori — cr., sêrbesci, grei 51 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 51—5 $\frac{1}{2}$ cr., ușori 52 cr., îngrășați cu ghindă — cr. per 4 $\frac{0}{0}$ cumpenți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Iulie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	94 $\frac{3}{4}$	vënd.	95 $\frac{1}{2}$
Rur. conv. (6%)	"	"	"	97 $\frac{7}{8}$
Împr. oraș. București	"	"	"	"
Banca națională a României	"	1406	"	1407
Aț. de asig. Dacia-Rom.	"	344 $\frac{1}{2}$	"	344.—
Credit mob. rom.	"	206.—	"	207 $\frac{1}{2}$
Aț. de asig. Națională	"	236.—	"	240.—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	"	"	87.50
Societ. const.	"	"	"	263 $\frac{1}{2}$
Schimă 4 luni	"	"	"	"
Aur	"	"	"	5.40%

Bursa de Viena

din 29 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.20
" " " 4%	92.10
" " hârtie " 5%	89.—
Împrumutul căilor ferate ung.	142.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune	118.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.26
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " bănățene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	101.75
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.10
Rentă de hârtie austriacă	80.95
" " " argint austriacă	81.75
" " " aur austriacă	103.05
Losurile austr. din 1860	135.70
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
" " " de credit ung.	313.75
" " " " austr.	311.70
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.74
Napoleon-d'ori	9.66 $\frac{1}{2}$
Mărci 100 imp. germăne	59.55
Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de Budapesta

din 29 Iulie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.—
" " " 4%	92.—
" " hârtie " 5%	89.—
Împrumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	118.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.25
" " " bănățene-timișene	101.35
" " " cu cl. de sortare	101.85
" " " transilvane	101.—
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.50
Renta de hârtie austriacă	80.90
" " " argint austriacă	81.60
" " " aur austriacă	103.25
Losurile austr. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
" " " de credit ung.	313.25
" " " " austr.	311.20
Serisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germăne	59.55
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Mașinele de cusut Singer originale

recunoscute de cele mai bune din lume se preferă tuturor celorlalte fabricate pentru construcția simplă și trainică. În piața de aici veritabile numai la

G. Neidlinger,
Strada Cisnădiei Nr. 20.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai nouă știință științifice, chiar și casurile cele mai desperate, fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale **pecatelor secrete de tinerețe** (onană), **distrucțiunea nervilor și impotența**. Cea mai mare discrețiune. Mă rog de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice ș. a.

6 Place de la Nation, 6. Paris.

Învițare de abonament la cele mai eftine șiare române.

„**Amiculu Familiei**“ *diuar beletristic și encilopedic-literar — cu ilustrațiuni.* Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale; și publică: *novele, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociali, — articlii științifici mai ales din sfera economiei și a igienei de casă. — sciri din lumea mare* cu preferință acelea, cari interesează mai de aproape societatea romănească, — *principii de viață și notițe de petrecere.* Fie-care număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai **4 fl.** pre $\frac{1}{2}$ an **2 fl.** pre $\frac{1}{4}$ de an **1 fl.** v. a. — pentru România pre anul întreg **10 franci** — lei.

„**Preotulu romanu**“ *diuar bisericesc, scolastic și literar.* Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 $\frac{1}{4}$ — 2 $\frac{1}{2}$ coale și publică: *articlii din sfera tuturor sciinților teologice* — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — *predice* pre domineci, serbători și diferite ocațiuni, mai ales pentru ocațiuni funebrale, precum și *schife de predici*, și ori-ce amănunte aplicabili în predici, *catechese* și alte *învățături pentru popor*, *tractate pedagogice, didactice,* *studii științifice* și *recensiuni literare, sciri* — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e **4 fl.**, pre $\frac{1}{2}$ **2 fl.**, pre $\frac{1}{4}$ **1 fl.**, — Pentru România pre anul întreg **10 franci** — lei, — plățibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„**Cartile Sateanului Romanu**“ *Pentru toate trebuințele poporului roman.* Apare în fie-care lună câte una carte de 1 — 1 $\frac{1}{2}$ coală — și publică: *novele populare, istorioare, fabule, poezii, anecdote, proverbiu* și alte amănunte de *învățatură și petrecere, cunoscințe de economiă, industriă, igienă ș. a.*, — *sciri din lumea mare* mai ales acelea cari mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai **1 fl.** v. a., pentru România **2 franci 50 bani** — plățibili în timbre postali.

Toate aceste trei șiare deodată abonate costau pre anul întreg **8 fl.** v. a., pentru România **20 franci** — lei.

=== Esemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. ===

➡ Aceia, cari vor abona toate trei șiarele noastre, ori barem două din ele, vor primi **îndată gratis** patru portrete foarte frumoase. ➡

➡ Numeri de probă se trimit gratis ori cui. ➡

➡ A se adresa la: Cancelaria „NEGRUTIU“ în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vëndare următoarele

➡ opuri de minune eftine: ➡

Amor și dincolo de mormentu. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu. Prețul 30 cr.

Bibliotec'a Sateanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Bibliotec'a Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecț de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronică lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romănești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine cuprinde 103 poezie bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauris. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negrutiu. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți sau trei morți vii. Roman angles după Frankstein de Pamfilu I. Grapini. Prețul 50 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe traducțiune liberă de Const. Morariu. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Siulțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita, Colecțiune; de versuri funebrale urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

➡ Toate acestea **20 opuri** deodată procurate se dau cu prețul bagatel de **3 fl. 60 cr.** ➡

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gerula.